

Úradný vestník

Európskej únie

L 60 I

Slovenské vydanie

Právne predpisy

Ročník 61

2. marca 2018

Obsah

I Legislatívne akty

NARIADENIA

- ★ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2018/302 z 28. februára 2018 o riešení neodôvodneného geografického blokovania a iných foriem diskriminácie z dôvodu štátnej príslušnosti, miesta bydliska alebo sídla zákazníkov na vnútornom trhu, ktorým sa menia nariadenia (ES) č. 2006/2004 a (EÚ) 2017/2394 a smernica 2009/22/ES ⁽¹⁾ 1

⁽¹⁾ Text s významom pre EHP

SK

Akty, ktoré sú vytlačené obyčajným písmom, sa týkajú každodennej organizácie poľnohospodárskych záležitostí a sú spravidla platné len obmedzený čas.

Názvy všetkých ostatných aktov sú vytlačené tučným písmom a je pred nimi hviezdička.

I

(Legislatívne akty)

NARIADENIA

NARIADENIE EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY (EÚ) 2018/302

z 28. februára 2018

o riešení neodôvodneného geografického blokovania a iných foriem diskriminácie z dôvodu štátnej príslušnosti, miesta bydliska alebo sídla zákazníkov na vnútornom trhu, ktorým sa menia nariadenia (ES) č. 2006/2004 a (EÚ) 2017/2394 a smernica 2009/22/ES

(Text s významom pre EHP)

EURÓPSKY PARLAMENT A RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,

so zreteľom na Zmluvu o fungovaní Európskej únie, a najmä na jej článok 114,

so zreteľom na návrh Európskej komisie,

po postúpení návrhu legislatívneho aktu národným parlamentom,

so zreteľom na stanovisko Európskeho hospodárskeho a sociálneho výboru ⁽¹⁾,konajúc v súlade s riadnym legislatívnym postupom ⁽²⁾,

keďže:

- (1) Na využitie plného potenciálu vnútorného trhu ako priestoru bez vnútorných hraníc, v ktorom sa okrem iného zaručuje voľný pohyb tovaru a služieb, nestačí zrušiť medzi členskými štátmi samotné prekážky štátneho pôvodu. Takéto zrušenie môžu mariť súkromní účastníci trhu, ktorí vytvárajú prekážky v rozpore so slobodami vnútorného trhu. Dochádza k tomu vtedy, keď obchodníci, ktorí podnikajú v jednom členskom štáte, blokujú alebo obmedzujú prístup zákazníkov z iných členských štátov, ktorí majú záujem o cezhraničné transakcie, k svojim online rozhraniam, akými sú webové sídla a aplikácie (prax známa ako „geografické blokovanie“). Stáva sa to aj vtedy, keď určití obchodníci uplatňujú voči zákazníkom z iných členských štátov rozdielne všeobecné podmienky prístupu k svojmu tovaru a službám online, ako aj offline. Hoci v niektorých prípadoch by bolo takéto rozdielne zaobchádzanie možné objektívne odôvodniť, v iných prípadoch niektoré praktiky obchodníkov znemožňujú zákazníkom, ktorí majú záujem uskutočňovať cezhraničné transakcie, prístup k tovaru alebo službám alebo ho obmedzujú, alebo niektorí obchodníci uplatňujú v tejto súvislosti rozdielne všeobecné podmienky prístupu, ktoré nie sú objektívne odôvodnené.
- (2) Existujú rôzne zásadné dôvody, prečo podniky, a najmä mikropodniky a malé a stredné podniky (ďalej len „MSP“), uplatňujú rozdielne všeobecné podmienky prístupu. K neochote obchodníkov nadväzovať obchodné vzťahy so zákazníkmi z iných členských štátov prispieva v mnohých prípadoch odlišné právne prostredie, ním spôsobená právna neistota, súvisiace riziká, pokiaľ ide o uplatniteľné právne predpisy na ochranu spotrebiteľa, environmentálne právne predpisy či právne predpisy o označovaní, zdaňovanie a fiškálne otázky, náklady na

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 34, 2.2.2017, s. 93.⁽²⁾ Pozícia Európskeho parlamentu zo 6. februára 2018 (zatiaľ neuvverejnená v úradnom vestníku) a rozhodnutie Rady z 27. februára 2018.

dodanie alebo jazykové požiadavky. V iných prípadoch obchodníci týmto spôsobom umelo segmentujú vnútorný trh na vnútorných hraniciach a bránia voľnému pohybu tovaru a služieb, čím obmedzujú práva spotrebiteľov a neumožňujú im využívať väčší výber a najvýhodnejšie podmienky. Takéto diskriminačné praktiky sú významným faktorom, ktorý prispieva k pomerne nízkej úrovni cezhraničných transakcií v Únii vrátane odvetvia elektronického obchodu, čo neumožňuje dosiahnuť plný rastový potenciál vnútorného trhu. Preto by toto nariadenie malo vysvetliť situácie, v ktorých takéto rozdielne zaobchádzanie nemožno odôvodniť, a tým priniesť jednoznačnosť a právnu istotu všetkým účastníkom cezhraničných transakcií a zaručiť, že pravidlá nediskriminácie sa môžu skutočne uplatňovať a presadzovať na celom vnútornom trhu. Odstránenie neodôvodneného geografického blokovania a iných foriem diskriminácie z dôvodu štátnej príslušnosti, miesta bydliska alebo sídla zákazníkov by mohlo prispieť k zvýšeniu rastu a rozšíreniu možností výberu pre spotrebiteľov na celom vnútornom trhu.

- (3) Cieľom tohto nariadenia je riešiť otázku neodôvodneného geografického blokovania odstránením určitých prekážok fungovania vnútorného trhu. Treba však zohľadniť skutočnosť, že mnohé rozdiely v právnych predpisoch členských štátov, napríklad tie, ktoré majú za následok odlišné vnútroštátne normy alebo chýbajúce vzájomné uznávanie či harmonizáciu na úrovni Únie, ešte stále predstavujú významné prekážky cezhraničného obchodu. Tieto prekážky naďalej spôsobujú fragmentáciu vnútorného trhu a často vedú obchodníkov k tomu, aby sa uchýľovali k praktikám geografického blokovania. Európsky parlament, Rada a Komisia by preto mali pokračovať v odstraňovaní uvedených prekážok s cieľom obmedziť fragmentáciu trhu a dokončiť vnútorný trh.
- (4) Podľa článku 20 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2006/123/ES ⁽¹⁾ členské štáty zabezpečia, aby poskytovatelia služieb so sídlom v Únii nezaobchádzali s príjemcami služieb rozdielne na základe ich štátnej príslušnosti alebo miesta bydliska. Uvedené ustanovenie však nie je celkom účinné v boji proti diskriminácii a dostatočne neznižuje právnu neistotu. Cieľom tohto nariadenia je ďalej objasniť článok 20 smernice 2006/123/ES vymedzením určitých situácií, keď rozdielne zaobchádzanie z dôvodu štátnej príslušnosti, miesta bydliska alebo sídla nemôže byť odôvodnené podľa uvedeného ustanovenia. Pokiaľ je však toto nariadenie v rozpore s ustanoveniami smernice 2006/123/ES, toto nariadenie by malo mať prednosť. Okrem toho môže k neodôvodnenému geografickému blokovaniu a iným formám diskriminácie z dôvodu štátnej príslušnosti, miesta bydliska alebo sídla dochádzať aj v dôsledku konania obchodníkov, ktorí majú sídlo v tretích krajinách, čo prekračuje rozsah pôsobnosti uvedenej smernice.
- (5) Na zabezpečenie dobrého fungovania vnútorného trhu a zlepšenie prístupu k tovaru a službám a voľného pohybu tovaru a služieb v celej Únii bez diskriminácie z dôvodu štátnej príslušnosti, miesta bydliska alebo sídla sú preto potrebné ciele opatrenia stanovené v tomto nariadení, ktoré predstavujú jasný, jednotný a účinný súbor pravidiel pre zvolený okruh riešených otázok. Tieto opatrenia by mali byť zamerané na rozšírenie možností výberu pre zákazníka a prístupu k tovaru a službám a mali by riadne zohľadňovať slobodu obchodníkov organizovať ich obchodnú politiku v súlade s právom Únie a vnútroštátnym právom.
- (6) Toto nariadenie sa zameriava na predchádzanie diskriminácii z dôvodu štátnej príslušnosti, miesta bydliska alebo sídla zákazníkov vrátane neodôvodneného geografického blokovania pri cezhraničných transakciách medzi obchodníkom a zákazníkom, ktoré sa týkajú predaja tovaru a poskytovania služieb v Únii. Jeho cieľom je riešiť problém priamej, ako aj nepriamej diskriminácie. Jeho cieľom je preto tiež pokryť neodôvodnené rozdiely pri zaobchádzaní so zákazníkmi na základe iných rozlišovacích kritérií, ktoré majú rovnaký dôsledok ako uplatnenie kritérií priamo založených na štátnej príslušnosti zákazníkov alebo mieste ich bydliska, bez ohľadu na to, či sa dotknutý zákazník nachádza v inom členskom štáte trvalo alebo dočasne, alebo ich sídla. Tieto iné kritériá sa môžu uplatňovať predovšetkým na základe informácií o fyzickej polohe zákazníkov, ktorých zdrojom je IP adresa použitá pri prístupe k online rozhraniu, adresa na doručenie tovaru, výber jazyka alebo členský štát, v ktorom bol vydaný platobný prostriedok zákazníka.
- (7) Toto nariadenie by sa nemalo vzťahovať na situácie, ktoré sú výhradne vnútornou záležitosťou členského štátu, keď sa všetky relevantné prvky transakcie nachádzajú v jednom členskom štáte, najmä štátna príslušnosť, miesto bydliska alebo sídlo zákazníka alebo obchodníka, miesto vykonávania činnosti, platobné prostriedky použité pri transakcii alebo ponuka, ako aj používanie online rozhrania.
- (8) V dôsledku vykonávania smernice 2006/123/ES došlo v určitých odvetviach služieb v celej Únii k odstráneniu niektorých regulačných a administratívnych prekážok pre obchodníkov. Preto by sa mal z hľadiska jeho vecnej

⁽¹⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2006/123/ES z 12. decembra 2006 o službách na vnútornom trhu (Ú. v. EÚ L 376, 27.12.2006, s. 36).

pôsobnosti zabezpečiť súlad medzi týmto nariadením a smernicou 2006/123/ES. V súlade s tým by sa toto nariadenie malo okrem iného uplatňovať aj na elektronicky poskytované neaudiovizuálne služby, ktorých hlavnou charakteristickou črtou je poskytovanie prístupu k dielam chráneným autorským právom alebo iným chráneným predmetom úpravy a ich používanie, no ktoré podliehajú konkrétnemu zákazu a následnému hodnoteniu tohto zákazu, ktoré stanovuje toto nariadenie. Z pôsobnosti tohto nariadenia sú vylúčené audiovizuálne služby vrátane služieb, ktorých hlavným účelom je sprístupňovanie vysielania športových podujatí a ktoré sa poskytujú na základe výhradných územných licencií. Takisto by sa mal vylúčiť aj prístup k retailovým finančným službám vrátane platobných služieb, a to bez ohľadu na ustanovenia tohto nariadenia o nediskriminácii pri platbách.

- (9) K diskriminácii môže tiež dochádzať v súvislosti so službami v oblasti dopravy, najmä pokiaľ ide o predaj cestovných lístkov pri preprave osôb. V tejto súvislosti je však už v nariadeniach Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1008/2008 ⁽¹⁾, (EÚ) č. 1177/2010 ⁽²⁾ a (EÚ) č. 181/2011 ⁽³⁾ obsiahnutý celý rad zákazov diskriminácie vzťahujúcich sa na všetky diskriminačné praktiky, ktoré sa snaží riešiť toto nariadenie. Okrem toho sa na tento účel v blízkej budúcnosti plánuje zmena nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1371/2007 ⁽⁴⁾. Z tohto dôvodu a v záujme zabezpečenia súladu s rozsahom pôsobnosti smernice 2006/123/ES by mali služby v oblasti dopravy zostať mimo rozsahu pôsobnosti tohto nariadenia.
- (10) Ak obchodník ponúka balík, ktorý kombinuje niekoľko služieb alebo balík tovarov v kombinácii so službami, pričom jedna alebo viacero týchto služieb – ak sa poskytujú na individuálnom základe – patria do rozsahu pôsobnosti tohto nariadenia, zatiaľ čo iná služba alebo služby do neho nepatria, tento obchodník by mal buď dodržiavať zákazy stanovené v tomto nariadení, pokiaľ ide o celý balík, alebo aspoň ponúkať na individuálnom základe služby, ktoré spadajú do rozsahu pôsobnosti tohto nariadenia, ak tieto služby ponúka zákazníkom ten istý obchodník na individuálnom základe. Ak obchodník poskytuje službu alebo tovar na individuálnom základe mimo balíka, mal by mať možnosť rozhodnúť o cene, ktorá sa uplatňuje na takúto službu alebo tovar mimo balíka, pokiaľ obchodník neuplatňuje rozdielne ceny z dôvodu štátnej príslušnosti, miesta bydliska alebo sídla.
- (11) Toto nariadenie by sa malo uplatňovať bez toho, aby boli dotknuté pravidlá, ktoré sa vzťahujú na oblasť daní, keďže v Zmluve o fungovaní Európskej únie (ZFEÚ) sa uvádzajú konkrétne opatrenia na úrovni Únie, pokiaľ ide o daňové záležitosti.
- (12) Podľa nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 593/2008 ⁽⁵⁾ voľba rozhodného práva pre zmluvy medzi spotrebiteľom a podnikateľom, ktorý vykonáva obchodnú alebo podnikateľskú činnosť v krajine obvyklého pobytu spotrebiteľa, alebo akýmkoľvek spôsobom zameriava svoje činnosti na túto krajinu alebo niekoľko krajín vrátane tejto krajiny, nesmie zbaviť spotrebiteľa ochrany, ktorú mu poskytujú ustanovenia, od ktorých sa nemožno podľa práva krajiny obvyklého pobytu spotrebiteľa odchýliť dohodou. Podľa nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1215/2012 ⁽⁶⁾ vo veciach týkajúcich sa zmluvy medzi spotrebiteľom a účastníkom, ktorý obchoduje alebo podniká v členskom štáte bydliska spotrebiteľa alebo akýmkoľvek spôsobom smeruje takéto činnosti do tohto členského štátu alebo do viacerých členských štátov vrátane tohto členského štátu, spotrebiteľ môže žalovať druhého účastníka na súdoch členského štátu, v ktorom má spotrebiteľ bydlisko, a spotrebiteľa možno žalovať iba na týchto súdoch.
- (13) Týmto nariadením by nemalo byť dotknuté právo Únie, ktoré sa týka justičnej spolupráce v občianskych veciach, a najmä ustanovenia o rozhodnom práve pre zmluvné záväzky a právomoci súdu uvedené v nariadeniach (ES) č. 593/2008 a (EÚ) č. 1215/2012. Konkrétne samotná skutočnosť, že obchodník dodržiava toto nariadenie, by sa

⁽¹⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1008/2008 z 24. septembra 2008 o spoločných pravidlách prevádzky leteckých dopravných služieb v Spoločenstve (Ú. v. EÚ L 293, 31.10.2008, s. 3).

⁽²⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1177/2010 z 24. novembra 2010 o právach cestujúcich v námornej a vnútrozemskej vodnej doprave, ktorým sa mení a dopĺňa nariadenie (ES) č. 2006/2004 (Ú. v. EÚ L 334, 17.12.2010, s. 1).

⁽³⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 181/2011 zo 16. februára 2011 o právach cestujúcich v autobusovej a autokarovej doprave a o zmene a doplnení nariadenia (ES) č. 2006/2004 (Ú. v. EÚ L 55, 28.2.2011, s. 1).

⁽⁴⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1371/2007 z 23. októbra 2007 o právach a povinnostiach cestujúcich v železničnej preprave (Ú. v. EÚ L 315, 3.12.2007, s. 14).

⁽⁵⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 593/2008 zo 17. júna 2008 o rozhodnom práve pre zmluvné záväzky (Rím I) (Ú. v. EÚ L 177, 4.7.2008, s. 6).

⁽⁶⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1215/2012 z 12. decembra 2012 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach (Ú. v. EÚ L 351, 20.12.2012, s. 1).

nemala vykladať tak, že to znamená, že obchodník smeruje činnosť do členského štátu spotrebiteľa v zmysle článku 6 ods. 1 písm. b) nariadenia (ES) č. 593/2008 a článku 17 ods. 1 písm. c) nariadenia (EÚ) 1215/2012. Samotná skutočnosť, že obchodník neblokuje alebo neobmedzuje prístup k online rozhraniu spotrebiteľom z iného členského štátu, že neuplatňuje rozdielne všeobecné podmienky prístupu v prípadoch stanovených v tomto nariadení alebo že neuplatňuje rozdielne podmienky pre platobné transakcie v rozsahu akceptovaných platobných prostriedkov, by sa preto na účely určenia rozhodného práva a súdnej právomoci sama osebe nemala považovať za „smerovanie činnosti obchodníka do členského štátu spotrebiteľa“. Takisto by sa len na základe týchto dôvodov nemalo mať za to, že obchodník smeruje činnosť do členského štátu obvyklého pobytu alebo bydliska spotrebiteľa, ak obchodník poskytuje informácie a pomoc spotrebiteľovi po uzavretí zmluvy na účely dodržania povinností obchodníka podľa tohto nariadenia.

- (14) Čo sa týka významu a uplatňovania pojmu „elektronicky poskytované služby“ v zmysle tohto nariadenia, je dôležité zabezpečiť právnu istotu a súlad s právom Únie v oblasti dane z pridanej hodnoty (DPH), čo umožní obchodníkovi podať priznanie k DPH a zaplatiť ju zjednodušeným spôsobom prostredníctvom zjednodušeného režimu jednotného kontaktného miesta (MOSS) v súlade s pravidlami týkajúcimi sa osobitnej úpravy pre neusadené zdaniteľné osoby uvedenými v smernici Rady 2006/112/ES ⁽¹⁾ a vo vykonávacom nariadení Rady (EÚ) č. 282/2011 ⁽²⁾. Vzhľadom na rýchly vývoj v oblasti technológií a obchodu by sa mal pojem „elektronicky poskytované služby“ vymedziť technologicky neutrálnym spôsobom odkázaním na hlavné charakteristické črty týchto služieb, a to spôsobom, ktorý je v súlade s vymedzením stanoveným v článku 7 ods. 1 vykonávacieho nariadenia (EÚ) č. 282/2011. Pri výklade a uplatňovaní tohto vymedzenia by sa preto mali zohľadniť ďalšie špecifikácie uvedené v prílohe II k smernici 2006/112/ES a v článku 7 ods. 2 a 3 vykonávacieho nariadenia (EÚ) č. 282/2011 a v jeho prílohe I, pokiaľ služby uvedené v týchto ustanoveniach patria do rozsahu pôsobnosti tohto nariadenia.
- (15) Diskriminačné praktiky, ktoré by sa mali týmto nariadením riešiť, sa zvyčajne uskutočňujú prostredníctvom všeobecných podmienok a iných informácií, ktoré stanovuje a uplatňuje konkrétny obchodník alebo ktoré sa stanovujú a uplatňujú v jeho mene, a sú nevyhnutným predpokladom na získanie prístupu k predmetnému tovaru alebo predmetným službám, ktoré sú dostupné širokej verejnosti. V takýchto všeobecných podmienkach prístupu sú okrem iného zahrnuté ceny, platobné podmienky a podmienky doručenia. Širokej verejnosti ich môže sprístupniť samotný obchodník alebo môžu byť uverejnené v jeho mene rôznymi prostriedkami, napríklad informáciami uverejnenými v reklame, na webových sídlach alebo v predzmluvných či zmluvných dokumentoch. Tieto všeobecné podmienky prístupu platia v prípade, že nejestvuje individuálne dojednaná dohoda, ktorá stanovuje inak, uzavretá priamo medzi obchodníkom a zákazníkom. Podmienky, na ktorých sa obchodník a zákazník individuálne dohodnú, by sa na účely tohto nariadenia nemali považovať za všeobecné podmienky prístupu.
- (16) Spotrebitelia a podniky, najmä mikropodniky a MSP, majú pri nákupe tovaru alebo služieb ako koncoví používatelia na základe všeobecných podmienok prístupu často podobné postavenie. Na účely tohto nariadenia by teda spotrebitelia aj podniky mali byť chránení pred diskrimináciou z dôvodu ich štátnej príslušnosti, miesta bydliska alebo sídla, ak konajú ako zákazníci. Táto ochrana by sa však nemala vzťahovať aj na zákazníkov, ktorí kupujú tovar alebo službu na účely ďalšieho predaja, transformácie, spracovania, prenájmu alebo zadania zákazky subdodávateľovi, lebo by to mohlo mať značný vplyv na distribučné systémy medzi podnikmi v prostredí vzťahov medzi podnikmi, ktoré sa často vytvárajú na základe dvojstranných dohôd a priamo súvisia s obchodnými stratégiami voči užívateľom, ako aj dodávateľom. Príkladmi takýchto systémov sú selektívna a výhradná distribúcia, prostredníctvom ktorej majú výrobcovia vo všeobecnosti možnosť vybrať si maloobchodných predajcov, pričom musia dodržiavať pravidlá hospodárskej súťaže. Týmto nariadením by preto nemali byť dotknuté nediskriminačné postupy obchodníkov, ktorými sa obmedzujú transakcie alebo opakujúce sa transakcie, s cieľom zabrániť podnikom nakupovať množstvá, ktoré presahujú ich vnútorné potreby, s náležitým ohľadom na veľkosť podnikov, aby bolo možné zistiť, či je nákup iba na konečné použitie.
- (17) Účinky diskriminačného prístupu v súvislosti s transakciami vznikajúcimi pri predaji tovaru alebo poskytovaní služieb v Únii pre zákazníkov a na vnútorný trh sú rovnaké bez ohľadu na to, či má obchodník sídlo v členskom štáte alebo v tretej krajine. Toto nariadenie by sa vzhľadom na to a s cieľom zabezpečiť, aby obchodníci zapojení do hospodárskej súťaže podliehali v tomto smere rovnakým požiadavkám, malo vzťahovať rovnako na všetkých obchodníkov vrátane online trhov, ktorí podnikajú v Únii.

⁽¹⁾ Smernica Rady 2006/112/ES z 28. novembra 2006 o spoločnom systéme dane z pridanej hodnoty (Ú. v. EÚ L 347, 11.12.2006, s. 1).

⁽²⁾ Vykonávacie nariadenie Rady (EÚ) č. 282/2011 z 15. marca 2011, ktorým sa ustanovujú vykonávacie opatrenia smernice 2006/112/ES o spoločnom systéme dane z pridanej hodnoty (Ú. v. EÚ L 77, 23.3.2011, s. 1).

- (18) S cieľom zvýšiť schopnosť zákazníkov pristupovať k informáciám týkajúcim sa predaja tovaru a poskytovania služieb v rámci vnútorného trhu, a zvýšiť transparentnosť, vrátane transparentnosti v oblasti cien, by obchodníci nemali využívať technologické alebo iné opatrenia na odopieranie úplného a rovnakého prístupu zákazníkov k online rozhraniám, a to ani formou mobilných aplikácií, na základe ich štátnej príslušnosti, miesta bydliska alebo sídla. Súčasťou týchto technologických opatrení, ktorými sa zabráňuje takémuto prístupu, môžu byť najmä technológie, ktoré sa používajú na určenie fyzickej polohy zákazníka vrátane technológií, ktoré zisťujú fyzickú polohu pomocou IP adresy alebo súradníc získaných z globálneho navigačného satelitného systému. Zákaz diskriminácie, pokiaľ ide o prístup k online rozhraniám, by sa však nemal chápať ako ukladanie povinnosti obchodníkovi, aby sa zapájal do transakcií so zákazníkmi.
- (19) S cieľom zabezpečiť rovnaké zaobchádzanie so zákazníkmi a zabrániť diskriminácii, ako sa to vyžaduje v tomto nariadení, by obchodníci nemali navrhovať svoje online rozhranie ani uplatňovať technologické prostriedky spôsobom, ktorý by v praxi neumožňoval zákazníkovi z iných členských štátov jednoducho dokončiť svoje objednávky.
- (20) Niektorí obchodníci prevádzkujú rôzne verzie svojich online rozhraní, lebo sa zameriavajú na zákazníkov z iných členských štátov. Túto možnosť by mali mať aj naďalej, no presmerovanie zákazníkov z jednej verzie online rozhrania na inú verziu bez ich výslovného súhlasu by sa malo zakázať. Obchodníci by nemali mať povinnosť vyžadovať výslovný súhlas zákazníka zakaždým, keď zákazník navštívi rovnaké online rozhranie. Keď zákazník výslovný súhlas udelí – vrátane vyjadrenia preferencie, ktorá sa uplatňuje na osobnom účte – tento výslovný súhlas by sa mal považovať za platný pre všetky nasledujúce návštevy toho istého online rozhrania tým istým zákazníkom. Zákazník by mal mať možnosť takýto súhlas kedykoľvek odvolať. Zákazník by mal mať naďalej jednoduchý a nepretržitý prístup k všetkým verziám online rozhrania.
- (21) V niektorých prípadoch môže byť potrebné zablokovat alebo obmedziť prístup alebo presmerovať zákazníka bez jeho výslovného súhlasu na inú verziu online rozhrania z dôvodov súvisiacich so štátnou príslušnosťou, miestom bydliska alebo sídla zákazníka s cieľom zabezpečiť dodržanie zákonnej požiadavky stanovenej v práve Únie alebo v právnych predpisoch členských štátov v súlade s právom Únie, ktorá sa na obchodníka v dôsledku vykonávania svojej činnosti v danom členskom štáte vzťahuje. Tieto právne predpisy môžu obmedziť prístup zákazníkov k určitému tovaru alebo určitým službám, napríklad sa nimi môže zakazovať zobrazovanie určitého obsahu v niektorých členských štátoch. Obchodníkom by sa nemalo brániť v tom, aby plnili tieto požiadavky, a preto by mali mať možnosť blokovat alebo obmedzovať prístup alebo presmerovať určitých zákazníkov alebo zákazníkov na určitých územiach na online rozhranie, pokiaľ je to z uvedeného dôvodu potrebné. Žiadne z ustanovení tohto nariadenia nemá za cieľ obmedziť slobodu prejavu a slobodu a pluralitu médií vrátane slobody tlače, keďže Únia a členské štáty ich zaručujú najmä prostredníctvom článku 11 Charty základných práv Európskej únie (ďalej len „charta“).
- (22) V niekoľkých konkrétnych situáciách nemožno rozdiely v prístupe k zákazníkovi pri uplatňovaní všeobecných podmienok prístupu vrátane priameho odmietnutia predat tovar alebo poskytnúť službu z dôvodov súvisiacich so štátnou príslušnosťou zákazníka, s miestom jeho bydliska alebo sídla objektívne odôvodniť. V uvedených situáciách by mali byť všetky formy tejto diskriminácie zakázané a zákazníci by mali byť následne oprávnení uskutočňovať, za konkrétnych podmienok stanovených v tomto nariadení, transakcie za rovnakých podmienok ako miestny zákazník a mali by mať úplný a rovnaký prístup k všetkým ponúkaným tovarom alebo službám bez ohľadu na ich štátnu príslušnosť, miesto bydliska alebo sídla. Ak je to teda potrebné, obchodníci by mali prijať opatrenia, ktorými sa zabezpečí dodržiavanie uvedeného zákazu diskriminácie, lebo v opačnom prípade by sa dotknutým zákazníkovi znemožňoval takýto úplný a rovnaký prístup.
- (23) Prvou takouto situáciou je stav, keď obchodník predáva tovar a tento tovar je doručený do členského štátu, do ktorého obchodník podľa obchodníkových všeobecných podmienok prístupu ponúka doručenie, alebo sa tovar odoberá z miesta dohodnutého medzi obchodníkom a spotrebiteľom v členskom štáte, v ktorom obchodník takúto možnosť ponúka v uvedených všeobecných podmienkach prístupu. V tejto situácii by mal mať zákazník možnosť kúpiť tovar za úplne rovnakých podmienok vrátane ceny a podmienok týkajúcich sa doručenia tovaru ako podobní zákazníci s pobytom alebo sídlom v členskom štáte, do ktorého bol tovar doručený alebo v ktorom sa odoberá. To by mohlo znamenať, že zahraniční zákazníci budú musieť prevziať tovar v tomto členskom štáte alebo v inom členskom štáte, do ktorého obchodník doručuje, alebo si vlastnými súkromnými prostriedkami zabezpečiť cezhraničné doručenie tovaru. V tejto situácii a v súlade so smernicou 2006/112/ES nie je potrebná registrácia na účely DPH v členskom štáte zákazníka.

- (24) Druhou situáciou je stav, keď obchodník poskytuje elektronicky poskytované služby. V tomto prípade sa nevyžaduje fyzické doručenie, keďže služby sa poskytujú elektronicky. Obchodník môže podať priznanie k DPH a zaplatiť ju zjednodušeným spôsobom v súlade s pravidlami uplatniteľnými na zjednodušený režim jednotného kontaktného miesta (MOSS) stanovenými vo vykonávacom nariadení (EÚ) č. 282/2011. Elektronicky poskytované služby zahŕňajú napríklad cloudové služby, služby uskladňovania údajov, webhosting a poskytovanie firewall ochrany, používanie vyhľadávačov a internetových zoznamov.
- (25) Napokon uplatňovanie rozdielných všeobecných podmienok prístupu z dôvodov týkajúcich sa štátnej príslušnosti, miesta bydliska alebo sídla zákazníka by nebolo odôvodnené ani v situácii, keď obchodník poskytuje služby a tieto služby zákazník prijíma na fyzickom mieste, napríklad v priestoroch obchodníka alebo na inom konkrétnom mieste, na ktorom obchodník ponúka poskytovanie služieb na území, na ktorom obchodník vykonáva činnosť. Tieto situácie sa týkajú poskytovania služieb iných než elektronicky poskytovaných služieb, ako ubytovanie v hoteloch, športové podujatia, prenájom automobilov a vstupenky na hudobné festivaly alebo do zábavných parkov. V uvedených prípadoch sa obchodník nemusí registrovať na účely DPH v inom členskom štáte ani zabezpečiť cezhraničné doručovanie tovaru.
- (26) Vo všetkých týchto situáciách, podľa ustanovení rozhodného práva pre zmluvné záväzky a právomoci uvedené v nariadení (ES) č. 593/2008 a v nariadení (EÚ) č. 1215/2012, keď obchodník nevykonáva činnosť v členskom štáte zákazníka alebo nesmeruje činnosť do tohto členského štátu, dodržiavaním tohto nariadenia obchodníkovi nevznikajú nijaké dodatočné náklady súvisiace s jurisdikciou alebo rozdielmi v rozhodnom práve. Ak však obchodník naopak vykonáva činnosť v členskom štáte spotrebiteľa alebo smeruje činnosť do tohto členského štátu, obchodník preukázal zámer nadviazať obchodné vzťahy so spotrebiteľmi v tomto členskom štáte, a teda bol schopný zohľadniť akékoľvek takéto náklady.
- (27) Zákaz diskriminácie zákazníkov podľa tohto nariadenia by sa nemal chápať tak, že obchodníkom znemožňuje ponúkať tovar alebo služby v rôznych členských štátoch alebo určitým skupinám zákazníkov prostredníctvom cieľených ponúk a odlišných všeobecných podmienok prístupu, a to aj prostredníctvom zariadenia online rozhraní osobitne určených pre konkrétne krajiny. V týchto situáciách by však obchodníci vždy mali pristupovať k svojim zákazníkom nediskriminačným spôsobom bez ohľadu na ich štátnu príslušnosť alebo miesto bydliska alebo sídla, keď zákazník takéto ponuky a všeobecné podmienky prístupu chce využiť. Uvedený zákaz by sa nemal chápať tak, že bráni uplatňovaniu všeobecných podmienok prístupu, ktoré sú odlišné z iných dôvodov, napríklad členstvo v určitom združení alebo príspevky obchodníkovi, ak tieto dôvody nesúvisia so štátnou príslušnosťou, miestom bydliska alebo sídla. Uvedený zákaz by sa nemal chápať ani v tom zmysle, že bráni slobode obchodníkov ponúkať, na nediskriminačnom základe, rozdielne podmienky vrátane rôznych cien na rôznych miestach predaja, napríklad v obchodoch a v rámci webových sídiel, alebo robiť špecifické ponuky iba na určitom území v rámci členského štátu.
- (28) Okrem toho, uvedený zákaz by sa nemal chápať tak, že má vplyv na uplatňovanie akéhokoľvek územného či iného obmedzenia v oblasti popredajnej pomoci zákazníkom alebo popredajných služieb ponúkaných zákazníkom obchodníkom. Toto nariadenie by sa preto nemalo chápať tak, že ukladá povinnosť doručovať tovar cezhranične do iného členského štátu, ak by obchodník možnosť takéhoto doručenia svojim zákazníkom inak neponúkal. Ani by sa nemalo chápať tak, že stanovuje dodatočnú povinnosť znášať všetky náklady na poštovné a dopravu a náklady na montáž a demontáž nad rámec toho, čo bolo zmluvne dohodnuté v súlade s právom Únie a vnútroštátnym právom. Toto nariadenie by sa malo uplatňovať bez toho, aby tým boli dotknuté smernice Európskeho parlamentu a Rady 1999/44/ES ⁽¹⁾ a 2011/83/EÚ ⁽²⁾.
- (29) Samotné dodržiavanie tohto nariadenia by samo o sebe nemalo znamenať povinnosť obchodníka splňať vnútroštátne mimozmluvné právne požiadavky týkajúce sa príslušného tovaru a služieb členského štátu zákazníka, akými je označovanie alebo sektorovo špecifické požiadavky, alebo informovať zákazníkov o uvedených požiadavkách.
- (30) Obchodníci, ktorí patria do osobitnej úpravy stanovenej v kapitole 1 hlavy XII smernice 2006/112/ES, nemusia platiť DPH v členskom štáte, v ktorom majú sídlo. V prípade týchto obchodníkov by zákaz uplatňovania odlišných všeobecných podmienok prístupu z dôvodov súvisiacich so štátnou príslušnosťou, s miestom bydliska

⁽¹⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 1999/44/ES z 25. mája 1999 o určitých aspektoch predaja spotrebného tovaru a záruk na spotrebný tovar (Ú. v. ES L 171, 7.7.1999, s. 12).

⁽²⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2011/83/EÚ z 25. októbra 2011 o právach spotrebiteľov, ktorou sa mení a dopĺňa smernica Rady 93/13/EHS a smernica Európskeho parlamentu a Rady 1999/44/ES a ktorou sa zrušuje smernica Rady 85/577/EHS a smernica Európskeho parlamentu a Rady 97/7/ES (Ú. v. EÚ L 304, 22.11.2011, s. 64).

alebo sídla zákazníkov pri poskytovaní elektronicky poskytovaných služieb znamenal, že by sa museli zaregistrovať, aby mohli zúčtovať DPH iných členských štátov, a mohol by im spôsobiť dodatočné náklady, ktoré by predstavovali neprimeranú záťaž vzhľadom na rozsah a charakteristické vlastnosti dotknutých obchodníkov. Títo obchodníci by preto mali mať z uvedeného zákazu výnimku po dobu, počas ktorej sa takýto režim uplatňuje.

- (31) Vo všetkých uvedených situáciách sa môže stať, že obchodníkom v niektorých prípadoch nebude umožnené predávať tovar alebo poskytovať služby určitým zákazníkom alebo zákazníkom na určitých územiach z dôvodov súvisiacich so štátnou príslušnosťou, s miestom bydliska alebo sídla zákazníkov ako dôsledok konkrétneho zákazu alebo požiadavky, ktoré sú stanovené v práve Únie alebo v právnych predpisoch členských štátov v súlade s právom Únie. V právnych predpisoch členských štátov sa v súlade s právnymi predpismi Únie môže od obchodníkov žiadať, aby dodržiavali určité pravidlá týkajúce sa stanovovania cien kníh. Obchodníkom by sa nemalo brániť v dodržiavaní týchto právnych predpisov, pokiaľ je to nevyhnutné.
- (32) Podľa práva Únie sa obchodníci môžu v podstate slobodne rozhodnúť, ktoré spôsoby platby chcú prijímať. V súlade s nariadením Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2015/751 ⁽¹⁾ a smernice Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2015/2366 ⁽²⁾ obchodníci, ktorí prijímajú platobný nástroj viazaný na kartu určitej značky a kategórie, nie sú povinní prijímať karty rovnakej kategórie z iných značiek platobných nástrojov viazaných na kartu, alebo iné kategórie karty rovnakej značky. Obchodníci, ktorí prijímajú debetné karty danej značky, tak nie sú povinní prijímať kreditné karty tejto značky, alebo ak prijímajú spotrebiteľské kreditné karty danej značky, prijímať aj komerčné kreditné karty rovnakej značky. Rovnako platí, že obchodník používajúci platobné iniciačné služby vymedzené v smernici (EÚ) 2015/2366 nie je povinný platbu prijať, ak si to vyžaduje vstup do nového alebo pozmeneného zmluvného vzťahu s poskytovateľom iniciačných služieb. Po prijatí tohto rozhodnutia by však obchodníci nemali diskriminovať zákazníkov v Únii odmietaním určitých transakcií alebo iným uplatňovaním niektorých rozdielných platobných podmienok v súvislosti s týmito transakciami, a to z dôvodov súvisiacich so štátnou príslušnosťou, s miestom bydliska alebo sídla zákazníkov. Konkrétne v tejto súvislosti by malo byť takisto výslovne zakázané takéto neodôvodnené rozdielne zaobchádzanie z dôvodov súvisiacich s miestom platobného účtu, s miestom sídla poskytovateľa platobných služieb alebo miestom vydania platobného prostriedku v Únii. Ďalej treba pripomenúť, že nariadením Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 260/2012 ⁽³⁾ sa už všetkým obchodníkom zakazuje podmieňovať akceptovanie platby v eurách požiadavkou, aby sa bankové účty nachádzali v určitom členskom štáte. Obchodník by mal mať naďalej právo požadovať nediskriminačné poplatky za použitie platobného prostriedku, a to podľa práva Únie. Toto právo okrem toho podlieha obmedzeniam zavedeným členským štátom podľa článku 62 ods. 5 smernice (EÚ) 2015/2366.
- (33) V smernici (EÚ) 2015/2366 sa zaviedli prísne bezpečnostné požiadavky na iniciovanie a spracúvanie elektronických platieb. Tieto požiadavky znižujú riziko podvodu v prípade všetkých nových a tradičnejších spôsobov platieb, najmä online platieb. Poskytovatelia platobných služieb sú povinní uplatňovať tzv. silnú autentifikáciu zákazníka, t. j. postup autentifikácie, ktorým sa overuje totožnosť používateľa platobnej služby alebo platobnej transakcie. Pri transakciách na diaľku, ako napríklad online platbách, sú bezpečnostné požiadavky ešte prísnejšie, pričom sa požaduje dynamické spojenie so sumou transakcie a účtom príjemcu platby, s cieľom dôkladnejšie chrániť používateľa minimalizovaním rizík v prípade chýb alebo podvodných útokov. V dôsledku uvedených požiadaviek sa výrazne znížilo riziko platobného podvodu pri vnútroštátnych cezhraničných nákupoch. Obchodníci by však v situáciách, keď nemajú žiadne iné prostriedky na obmedzenie rizika neplnenia záväzkov zo strany zákazníkov, kam patria najmä ťažkosti s posúdením úverovej bonity zákazníka, mali mať možnosť zadržať doručenie tovaru alebo poskytnutie služby, kým nedostanú potvrdenie, že sa platobná transakcia riadne začala. V prípade inkasa by obchodníci mali mať možnosť zálohovú platbu úhradou pred odoslaním tovaru alebo poskytnutím služby. Rozdielne zaobchádzanie by sa však malo zakladať iba na objektívnych a dostatočne oprávnených dôvodoch.
- (34) Týmto nariadením by nemalo byť dotknuté uplatňovanie pravidiel hospodárskej súťaže a najmä článkov 101 a 102 ZFEÚ. Týmto nariadením, a konkrétne jeho ustanoveniami o prístupe k tovaru a službám, by najmä

⁽¹⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2015/751 z 29. apríla 2015 o výmenných poplatkoch za platobné transakcie viazané na kartu (Ú. v. EÚ L 123, 19.5.2015, s. 1).

⁽²⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2015/2366 z 25. novembra 2015 o platobných službách na vnútornom trhu, ktorou sa menia smernice 2002/65/ES, 2009/110/ES a 2013/36/EÚ a nariadenie (EÚ) č. 1093/2010 a ktorou sa zrušuje smernica 2007/64/ES (Ú. v. EÚ L 337, 23.12.2015, s. 35).

⁽³⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 260/2012 zo 14. marca 2012, ktorým sa ustanovujú technické a obchodné požiadavky na úhrady a inkasá v eurách a ktorým sa mení a dopĺňa nariadenie (ES) č. 924/2009 (Ú. v. EÚ L 94, 30.3.2012, s. 22).

nemali byť dotknuté dohody, ktorými sa obmedzuje aktívny predaj v zmysle nariadenia Komisie (EÚ) č. 330/2010 ⁽¹⁾. Dohody, ktoré obchodníkom ukladajú povinnosť nezapájať sa do pasívnych predajov určitým zákazníkom alebo skupine zákazníkov na určitých územiach, sa vo všeobecnosti považujú za dohody obmedzujúce hospodársku súťaž a nemožno pri nich uplatniť výnimku zo zákazu uvedeného v článku 101 ods. 1 ZFEÚ. Ak sa však takéto oslobodenie od dane uplatňuje, alebo ak sa na zmluvné obmedzenia nevzťahuje článok 101 ZFEÚ, existuje riziko, že by sa mohli použiť na obchádzanie ustanovení tohto nariadenia. Príslušné ustanovenia takýchto dohôd by preto mali byť automaticky neplatné v prípadoch, keď obchodníkom ukladajú povinnosť, aby svojím konaním porušili zákazy uvedené v tomto nariadení týkajúce sa prístupu k online rozhraniám, prístupu k tovaru alebo službám a platby. Tieto ustanovenia sa týkajú napríklad zmluvných obmedzení, ktoré bránia obchodníkovi, aby reagoval na nevyžiadané požiadavky jednotlivých zákazníkov týkajúce sa predaja tovaru, bez dodania, mimo územia obchodníka, ktoré mu bolo zmluvne pridelené, z dôvodov súvisiacich so štátnou príslušnosťou, s miestom bydliska alebo sídla zákazníkov.

- (35) Členské štáty by mali ustanoviť jeden alebo dva subjekty, ktoré budú zodpovedať za prijímanie účinných opatrení na zabezpečenie súladu s týmto nariadením. Uvedené subjekty, ktoré by mohli zahŕňať súdy alebo správne orgány, by mali mať potrebné právomoci, aby mohli obchodníkovi nariadiť dodržiavanie tohto nariadenia. Členské štáty by takisto mali zabezpečiť, že v prípade akéhokoľvek porušenia tohto nariadenia bude možné prijať proti obchodníkom účinné, primerané a odrádzajúce opatrenia.
- (36) Spotrebiteľia by mali mať možnosť prijímať pomoc od zodpovedných orgánov, ktoré budú uľahčovať riešenie sporov s obchodníkmi vznikajúcich v dôsledku uplatňovania tohto nariadenia, a to prípadne aj od subjektov zriadených podľa nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 524/2013 ⁽²⁾.
- (37) Toto nariadenie by sa malo pravidelne vyhodnocovať, pričom v prípade, ak to bude potrebné, by sa mali navrhnúť zmeny. Tieto hodnotenia by mali zohľadňovať celkový vplyv tohto nariadenia na vnútorný trh a cezhraničný elektronický obchod. Prvé hodnotenie by sa malo zamerať na posúdenie možného rozšírenia zákazu rozdielných všeobecných podmienok prístupu k elektronicky poskytovaným službám vrátane tých služieb, ktorých hlavnou charakteristickou črtou je poskytovanie prístupu k dielam chráneným autorským právom alebo iným chráneným predmetom úpravy a ich používanie, pod podmienkou, že obchodník má požadované práva na príslušných územiach. Malo by tiež preskúmať, či by sa mal rozsah pôsobnosti tohto nariadenia rozšíriť na služby, ktoré nepatria do rozsahu pôsobnosti smernice 2006/123/ES, a riadne pritom zohľadniť osobitosti každej z týchto služieb.
- (38) S cieľom uľahčiť účinné presadzovanie pravidiel stanovených v tomto nariadení by mali byť v súvislosti s týmito pravidlami k dispozícii tiež mechanizmy na zabezpečenie cezhraničnej spolupráce medzi príslušnými orgánmi uvedené v nariadení Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 2006/2004 ⁽³⁾. Keďže sa však nariadenie (ES) č. 2006/2004 uplatňuje len v súvislosti s právnymi predpismi, ktoré chránia záujmy spotrebiteľov, uvedené mechanizmy by mali byť k dispozícii len vtedy, keď zákazník je spotrebiteľ. Nariadenie (ES) č. 2006/2004 by sa preto malo zodpovedajúcim spôsobom zmeniť. Keďže nariadenie (ES) č. 2006/2004 je zrušené nariadením Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2017/2394 ⁽⁴⁾ s účinnosťou od 17. januára 2020, uvedené nariadenie by sa tiež malo zmeniť s cieľom zachovať ochranu záujmov spotrebiteľov.
- (39) S cieľom umožniť podanie žaloby na vydanie súdneho príkazu zameraného na ochranu kolektívnych spotrebiteľských záujmov v súvislosti s konaním, ktoré je v rozpore s týmto nariadením, v súlade so smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2009/22/ES ⁽⁵⁾, táto smernica by sa mala tiež zmeniť tak, aby sa v jej prílohe I uvádzal odkaz na toto nariadenie. Je tiež potrebné nabádať spotrebiteľov, aby dobre využívali mechanizmy mimosúdneho riešenia sporov týkajúcich sa zmluvných záväzkov vyplývajúcich z kúpnych zmlúv alebo zmlúv o poskytnutí služby uzavretých online zriadené nariadením (EÚ) č. 524/2013.

⁽¹⁾ Nariadenie Komisie (EÚ) č. 330/2010 z 20. apríla 2010 o uplatňovaní článku 101 ods. 3 Zmluvy o fungovaní Európskej únie na kategórie vertikálnych dohôd a zosúladených postupov (Ú. v. EÚ L 102, 23.4.2010, s. 1).

⁽²⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 524/2013 z 21. mája 2013 o riešení spotrebiteľských sporov online, ktorým sa mení nariadenie (ES) č. 2006/2004 a smernica 2009/22/ES (nariadenie o riešení spotrebiteľských sporov online) (Ú. v. EÚ L 165, 18.6.2013, s. 1).

⁽³⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 2006/2004 z 27. októbra 2004 o spolupráci medzi národnými orgánmi zodpovednými za vynucovanie právnych predpisov na ochranu spotrebiteľa (nariadenie o spolupráci v oblasti ochrany spotrebiteľa) (Ú. v. EÚ L 364, 9.12.2004, s. 1).

⁽⁴⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2017/2394 z 12. decembra 2017 o spolupráci medzi národnými orgánmi zodpovednými za presadzovanie právnych predpisov na ochranu spotrebiteľa a o zrušení nariadenia (ES) č. 2006/2004 (Ú. v. EÚ L 345, 27.12.2017, s. 1).

⁽⁵⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2009/22/ES z 23. apríla 2009 o súdnych príkazoch na ochranu spotrebiteľských záujmov (Ú. v. EÚ L 110, 1.5.2009, s. 30).

- (40) Obchodníci, orgány verejnej správy a iné zainteresované strany by mali mať dostatok času na to, aby sa prispôbili a zaručili dodržiavanie ustanovení tohto nariadenia.
- (41) Na dosiahnutie cieľa, ktorým je účinne riešiť priamu a nepriamu diskrimináciu z dôvodu štátnej príslušnosti, miesta bydliska alebo sídla zákazníkov, je vhodné prijať nariadenie, ktoré sa bude priamo uplatňovať vo všetkých členských štátoch. Je to potrebné na zaručenie jednotného uplatňovania pravidiel nediskriminácie v celej Únii a nadobudnutia ich účinnosti v tom istom čase. Iba nariadením sa zaručuje taká úroveň zrozumiteľnosti, jednotnosti a právnej istoty, ktorá je potrebná na to, aby zákazníci mohli v plnej miere využívať tieto pravidlá vo svoj prospech.
- (42) Keďže cieľ tohto nariadenia, ktorým je zabránenie priamej a nepriamej diskriminácii z dôvodu štátnej príslušnosti, miesta bydliska alebo sídla zákazníkov, ako aj neodôvodnenému geografickému blokovaniu pri uskutočňovaní transakcií s obchodníkmi v Únii, nie je možné uspokojivo dosiahnuť na úrovni členských štátov z dôvodu cezhraničného charakteru problému a nedostatočnej zrozumiteľnosti platného právneho rámca, ale z dôvodov rozsahu pôsobnosti a možný vplyv na obchod na vnútornom trhu ho možno lepšie dosiahnuť na úrovni Únie, môže Unia prijať opatrenia v súlade so zásadou subsidiarity podľa článku 5 Zmluvy o Európskej únii. V súlade so zásadou proporcionality podľa uvedeného článku toto nariadenie neprekračuje rámec nevyhnutný na dosiahnutie tohto cieľa.
- (43) V tomto nariadení sa rešpektujú základné práva a dodržiavajú sa zásady, ktoré sa uznávajú v charte. Cieľom tohto nariadenia je predovšetkým zabezpečiť úplné dodržiavanie jej článkov 11, 16, 17 a 38,

PRIJALI TOTO NARIADENIE:

Článok 1

Cieľ a rozsah pôsobnosti

1. Účelom tohto nariadenia je prispieť k riadnemu fungovaniu vnútorného trhu tým, že sa ním bude predchádzať neodôvodnenému geografickému blokovaniu a iným formám priamej alebo nepriamej diskriminácie z dôvodu štátnej príslušnosti, miesta bydliska alebo sídla zákazníkov, ako aj tým, že sa ním ďalej objasnia určité situácie, keď rozdielne zaobchádzanie nemôže byť odôvodnené na základe článku 20 ods. 2 smernice 2006/123/ES.
2. Toto nariadenie sa nevzťahuje na čisto vnútorné situácie, keď sa všetky relevantné prvky transakcie nachádzajú vo vnútri jedného členského štátu.
3. Toto nariadenie sa nevzťahuje na činnosti uvedené v článku 2 ods. 2 smernice 2006/123/ES.
4. Týmto nariadením nie sú dotknuté pravidlá uplatniteľné v oblasti daní.
5. Týmto nariadením nie sú dotknuté pravidlá uplatniteľné v oblasti autorských práv a práv súvisiacich s autorskými právami, najmä pravidlá stanovené v smernici Európskeho parlamentu a Rady 2001/29/ES⁽¹⁾.
6. Týmto nariadením nie je dotknuté právo Únie týkajúce sa justičnej spolupráce v občianskych veciach. Dodržiavanie tohto nariadenia sa nemá vykladať tak, že obchodník smeruje činnosť do členského štátu obvyklého pobytu alebo bydliska spotrebiteľa v zmysle článku 6 ods. 1 písm. b) nariadenia (ES) č. 593/2008 a článku 17 ods. 1 písm. c) nariadenia (EÚ) č. 1215/2012. Najmä, ak obchodník konajúci v súlade s článkami 3, 4 a 5 tohto nariadenia neblokuje ani neobmedzuje prístup spotrebiteľov k online rozhraniu, nepresmerováva spotrebiteľov na verziu online rozhrania na základe ich štátnej príslušnosti alebo miesta bydliska, ktorá sa líši od online rozhrania, ku ktorému chceli spotrebiteľia pôvodne získať prístup, neuplatňuje rozdielne všeobecné podmienky prístupu pri predaji tovaru alebo poskytovaní služieb v prípadoch stanovených v tomto nariadení alebo akceptuje platobné prostriedky vydané v inom členskom štáte na nediskriminačnom základe, uvedený obchodník sa len na základe uvedených dôvodov nepovažuje za smerujúceho činnosť do členského štátu, v ktorom má spotrebiteľ obvyklý pobyt alebo bydlisko. Takisto sa obchodník len na základe uvedených dôvodov nepovažuje za smerujúceho činnosť do členského štátu obvyklého pobytu alebo bydliska spotrebiteľa, ak obchodník poskytuje informácie a pomoc spotrebiteľovi po uzavretí zmluvy na účely dodržania povinností obchodníka podľa tohto nariadenia.

⁽¹⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2001/29/ES z 22. mája 2001 o zosúladiení niektorých aspektov autorských práv a s nimi súvisiacich práv v informačnej spoločnosti (Ú. v. ES L 167, 22.6.2001, s. 10).

7. Článok 20 ods. 2 smernice 2006/123/ES sa uplatňuje, pokiaľ toto nariadenie nestanovuje špecifickejšie ustanovenia.

Článok 2

Vymedzenie pojmov

Na účely tohto nariadenia sa uplatňuje toto vymedzenie pojmov:

1. „elektronicky poskytované služby“ sú služby poskytované cez internet alebo elektronickú sieť, ktorých poskytovanie je z dôvodu ich povahy z veľkej časti automatizované s minimálnym ľudským zásahom, pričom je nemožné ich zabezpečiť bez informačnej technológie;
2. „výmenný poplatok“ je výmenný poplatok vymedzený v článku 2 bode 10 nariadenia (EÚ) 2015/751;
3. „platobný nástroj viazaný na kartu“ je platobný nástroj viazaný na kartu vymedzený v článku 2 bode 20 nariadenia (EÚ) 2015/751;
4. „platobná značka“ je platobná značka vymedzená v článku 2 bode 30 nariadenia (EÚ) 2015/751;
5. „platobná transakcia“ je platobná transakcia vymedzená v článku 4 bode 5 smernice (EÚ) 2015/2366;
6. „platobná služba“ je platobná služba vymedzená v článku 4 bode 3 smernice (EÚ) 2015/2366;
7. „poskytovateľ platobných služieb“ je poskytovateľ platobných služieb vymedzený v článku 4 bode 11 smernice (EÚ) 2015/2366;
8. „platobný účet“ je platobný účet vymedzený v článku 4 bode 12 smernice (EÚ) 2015/2366;
9. „platobný nástroj“ je platobný nástroj vymedzený v článku 4 bode 14 smernice (EÚ) 2015/2366;
10. „inkaso“ je inkaso vymedzené v článku 4 bode 23 smernice (EÚ) 2015/2366;
11. „úhrada“ je úhrada vymedzená v článku 4 bode 24 smernice (EÚ) 2015/2366;
12. „spotrebiteľ“ je akákoľvek fyzická osoba, ktorá koná na účely, ktoré sú mimo rámca jej obchodnej, podnikateľskej, remeselnej alebo profesijnej činnosti;
13. „zákazník“ je spotrebiteľ, ktorý je štátnym príslušníkom členského štátu alebo má miesto bydliska v členskom štáte, alebo podnik, ktorý má svoje sídlo v členskom štáte, a prijíma službu či nakupuje tovar alebo sa o to usiluje v Únii a výlučne na účely konečného použitia;
14. „všeobecné podmienky prístupu“ sú všetky požiadavky, podmienky a iné informácie vrátane čistých predajných cien, ktorými je upravený prístup zákazníkov k tovaru alebo službám, ktoré ponúka obchodník na predaj, ktoré sú zostavené, uplatňované a sprístupnené širokej verejnosti obchodníkom alebo v jeho mene a ktoré sa uplatňujú vtedy, keď nejedná o individuálne prerokovanú dohodu medzi obchodníkom a zákazníkom;
15. „tovar“ je akýkoľvek hmotný hnutel'ný predmet s výnimkou predmetov predávaných formou exekúcie alebo iným spôsobom na základe zákonnej moci;
16. „online rozhranie“ je akýkoľvek softvér vrátane webového sídla alebo jeho časti a aplikácií vrátane mobilných aplikácií, ktorý je prevádzkovaný obchodníkom alebo v jeho mene a prostredníctvom ktorého získavajú zákazníci prístup k tovaru alebo službám obchodníka s cieľom uskutočniť transakciu v súvislosti s týmto tovarom alebo službami;
17. „služba“ je akákoľvek samostatne zárobková hospodárska činnosť, ktorá sa bežne poskytuje za odplatu, ako sa uvádza v článku 57 ZFEÚ;
18. „obchodník“ je akákoľvek fyzická osoba alebo akákoľvek právnická osoba bez ohľadu na to, či je v súkromnom alebo verejnom vlastníctve, ktorá koná na účely súvisiace s obchodnou, podnikateľskou, remeselnou alebo profesijnou činnosťou obchodníka, a to aj prostredníctvom inej osoby konajúcej v mene alebo z poverenia obchodníka.

Článok 3

Prístup k online rozhraniam

1. Obchodník nesmie pomocou technologických opatrení alebo iným spôsobom blokovať alebo obmedzovať prístup zákazníka k online rozhraniu obchodníka z dôvodov súvisiacich so štátnou príslušnosťou, s miestom bydliska alebo sídla zákazníka.

2. Obchodník nesmie z dôvodov súvisiacich so štátnou príslušnosťou, s miestom bydliska alebo sídla zákazníka presmerovať uvedeného zákazníka na verziu online rozhrania obchodníka, ktorá sa líši od online rozhrania, ku ktorému chcel zákazník pôvodne získať prístup, svojím vzhľadom, použitým jazykom alebo inými vlastnosťami, ktorými sa stáva príznačnou pre zákazníkov s určitou štátnou príslušnosťou, určitým miestom bydliska alebo sídla, pokiaľ zákazník neudelil výslovný súhlas s takýmto presmerovaním.

Ak sa presmerovanie s výslovným súhlasom zákazníka uskutoční, uvedený zákazník má mať naďalej jednoduchý prístup k verzii online rozhrania obchodníka, ku ktorej chcel pôvodne získať prístup.

3. Zákazy uvedené v odsekoch 1 a 2 sa nevzťahujú na blokovanie alebo obmedzenie prístupu alebo presmerovanie, ktoré je potrebné na zaručenie dodržiavania zákonnej požiadavky stanovenej v práve Únie alebo v právnych predpisoch členského štátu v súlade s právom Únie, ktoré sa na činnosť obchodníka vzťahujú.

V takýchto prípadoch obchodník musí poskytnúť jasné a konkrétne vysvetlenie zákazníkovi, pokiaľ ide o dôvody, prečo je blokovanie či obmedzenie prístupu alebo presmerovanie potrebné na zabezpečenie tohto súladu. Toto vysvetlenie sa poskytne v jazyku online rozhrania, ku ktorému chcel zákazník pôvodne získať prístup.

Článok 4

Prístup k tovaru alebo službám

1. Obchodník nesmie uplatňovať odlišné všeobecné podmienky prístupu k tovaru alebo službám z dôvodov súvisiacich so štátnou príslušnosťou, s miestom bydliska alebo sídla zákazníka, ak zákazník chce:

- a) kúpiť tovar od obchodníka a tento tovar sa buď doručuje na miesto v inom členskom štáte, do ktorého obchodník ponúka doručenie vo všeobecných podmienkach prístupu alebo tento tovar možno vyzdvihnúť na mieste, na ktorom sa zákazník a obchodník dohodli, v členskom štáte, v ktorom obchodník ponúka túto možnosť vo všeobecných podmienkach prístupu;
- b) prijímať elektronicky poskytované služby od obchodníka, ktoré sú iné ako služby, ktorých hlavnou charakteristikou je poskytovanie prístupu k dielam chráneným autorským právom alebo iným chráneným predmetom úpravy alebo ich používanie, vrátane predaja diel chránených autorským právom alebo chránených predmetov úpravy v nehmotnej podobe;
- c) prijímať od obchodníka služby iné než elektronicky poskytované služby na fyzickom mieste na území členského štátu, v ktorom obchodník vykonáva svoju činnosť.

2. Zákaz stanovený v odseku 1 nebráni obchodníkovi, aby ponúkali všeobecné podmienky prístupu vrátane čistých predajných cien, ktoré sa líšia medzi členskými štátmi alebo v rámci členského štátu a ktoré sa ponúkajú zákazníkovi na určitom území alebo určitej skupine zákazníkov na nediskriminačnom základe.

3. Samotné dodržiavanie zákazu stanoveného v odseku 1 samo osebe neznamená, že obchodník má povinnosť spĺňať vnútroštátne mimozmluvné právne požiadavky týkajúce sa príslušného tovaru a služieb členského štátu zákazníka alebo informovať zákazníkov o týchto požiadavkách.

4. Zákaz uvedený v odseku 1 písm. b) sa nevzťahuje na obchodníkov, ktorí sú oslobodení od DPH na základe ustanovení kapitoly 1 hlavy XII smernice 2006/112/ES.

5. Zákaz uvedený v odseku 1 sa neuplatňuje v prípade, že v práve Únie alebo právnych predpisoch členských štátov v súlade s právom Únie existuje osobitné ustanovenie, ktorým sa obchodníkovi nedovoľuje predávať tovar alebo poskytovať služby určitým zákazníkom alebo zákazníkovi nachádzajúcim sa na určitých územiach.

V prípade predaja kníh zákaz stanovený v odseku 1 nebráni obchodníkovi uplatňovať rozdielne ceny zákazníkovi na určitých územiach, pokiaľ to obchodníkovi nariaďujú právne predpisy členských štátov v súlade s právom Únie.

Článok 5

Nediskriminácia z dôvodov súvisiacich s platbami

1. Obchodník nesmie v rozsahu platobných prostriedkov akceptovaných obchodníkom uplatňovať z dôvodov súvisiacich so štátnou príslušnosťou, miestom bydliska alebo sídla zákazníka, miestom platobného účtu, sídlom poskytovateľa platobnej služby alebo miestom vydania platobného prostriedku v Únii rozdielne podmienky na vykonanie platobnej transakcie, ak:
 - a) sa platobná transakcia uskutočňuje prostredníctvom elektronickej transakcie formou úhrady, inkasa alebo pomocou platobného nástroja viazaného na kartu v rámci tej istej značky a kategórie platobnej karty;
 - b) sú splnené požiadavky na autentifikáciu podľa smernice (EÚ) 2015/2366; a
 - c) platobné transakcie prebiehajú v mene, ktorú obchodník akceptuje.
2. V prípade, že na to existujú objektívne dôvody, zákaz uvedený v odseku 1 nebráni obchodníkovi zadržať doručenie tovaru alebo poskytnutie služby, kým obchodník nedostane potvrdenie, že sa platobná transakcia riadne začala.
3. Zákaz uvedený v odseku 1 nebráni obchodníkom v tom, aby vyžadovali poplatky za použitie platobného nástroja viazaného na kartu, pri ktorom nie sú výmenné poplatky upravené v kapitole II nariadenia (EÚ) 2015/751 a za tie platobné služby, na ktoré sa nevzťahuje nariadenie (EÚ) č. 260/2012, pokiaľ zákaz alebo obmedzenie práva požadovať poplatky za používanie platobných nástrojov v súlade s článkom 62 ods. 5 smernice (EÚ) 2015/2366 neboli zavedené do práva členského štátu, ktorému podlieha činnosť, ktorú vykonáva obchodník. Tieto poplatky nesmú presiahnuť priame náklady, ktoré vznikajú obchodníkovi za použitie platobného prostriedku.

Článok 6

Dohody o pasívnom predaji

1. Bez toho, aby bolo dotknuté nariadenie (EÚ) č. 330/2010 a článok 101 ZFEÚ, toto nariadenie nemá vplyv na dohody, ktorými sa obmedzuje aktívny predaj v zmysle nariadenia (EÚ) č. 330/2010, ani na dohody, ktorými sa obmedzuje pasívny predaj v zmysle nariadenia (EÚ) č. 330/2010, ktoré sa týkajú transakcií, ktoré nepatria do pôsobnosti zákazov uvedených v článkoch 3, 4 a 5 tohto nariadenia.
2. Ustanovenia dohôd, ktoré v súvislosti s pasívnym predajom v zmysle nariadenia (EÚ) č. 330/2010 ukladajú obchodníkom povinnosť konať tak, že tým porušujú zákaz uvedený v článkoch 3, 4 a 5 tohto nariadenia, sú automaticky neplatné.

Článok 7

Presadzovanie

1. Každý členský štát určí orgán alebo orgány zodpovedné za primerané a účinné presadzovanie tohto nariadenia.
2. Členské štáty prijímú predpisy stanovujúce opatrenia uplatniteľné v prípade porušení ustanovení tohto nariadenia a zabezpečia ich vykonanie. Stanovené opatrenia musia byť účinné, primerané a odrádzajúce.
3. Opatrenia uvedené v odseku 2 sa oznámia Komisii a zverejnia na webovom sídle Komisie.

Článok 8

Pomoc spotrebiteľom

Každý členský štát určí subjekt alebo subjekty zodpovedné za poskytovanie praktickej pomoci spotrebiteľom pre prípad sporu medzi spotrebiteľom a obchodníkom, ktorý vznikne v dôsledku uplatňovania tohto nariadenia.

Článok 9

Doložka o preskúmaní

1. Komisia do 23. marca 2020 a potom každých päť rokov predloží Európskemu parlamentu, Rade a Európskemu hospodárskemu a sociálnemu výboru hodnotiacu správu o uplatňovaní tohto nariadenia. Komisia pri tom zohľadní celkový vplyv nariadenia na vnútorný trh a cezhraničný elektronický obchod, a to aj najmä pokiaľ ide o prípadné dodatočné administratívne a finančné bremeno pre obchodníkov vyplývajúce z existencie rôznych platných regulačných režimov spotrebiteľského zmluvného práva. Správa bude v prípade potreby doplnená o návrh na zmenu tohto nariadenia vzhľadom na právny, technický a hospodársky vývoj.

2. Prvé hodnotenie uvedené v odseku 1 by sa malo vykonať najmä s cieľom posúdiť rozsah pôsobnosti tohto nariadenia, ako aj rozsah zákazu stanoveného v článku 4 ods. 1 písm. b) a to, či by sa toto nariadenie malo uplatňovať aj na elektronicky poskytované služby, ktorých hlavnou charakteristickou črtou je poskytovanie prístupu k dielam chráneným autorským právom alebo iným chráneným predmetom úpravy a ich používanie, vrátane predaja diel chránených autorským právom alebo chránených predmetov úpravy v nehmotnej podobe, pod podmienkou, že obchodník má požadované práva na príslušných územiach.

Článok 10

Zmeny nariadení (ES) č. 2006/2004 a (EÚ) 2017/2394 a smernice 2009/22/ES

1. V prílohe k nariadeniu (ES) č. 2006/2004 sa dopĺňa tento bod:

„22. Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2018/302 z 28. februára 2018 o riešení neodôvodneného geografického blokovania a iných foriem diskriminácie z dôvodu štátnej príslušnosti, miesta bydliska alebo sídla zákazníkov na vnútornom trhu, ktorým sa menia nariadenia (ES) č. 2006/2004 a (EÚ) 2017/2394 a smernica 2009/22/ES (Ú. v. EÚ L 60 I, 2.3.2018, s. 1.), iba v prípade, že zákazník je spotrebiteľ v zmysle článku 2 bodu 12 uvedeného nariadenia.“

2. V prílohe k nariadeniu (EÚ) 2017/2394 sa dopĺňa tento bod:

„27. Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2018/302 z 28. februára 2018 o riešení neodôvodneného geografického blokovania a iných foriem diskriminácie z dôvodu štátnej príslušnosti, miesta bydliska alebo sídla zákazníkov na vnútornom trhu, ktorým sa menia nariadenia (ES) č. 2006/2004 a (EÚ) 2017/2394 a smernica 2009/22/ES (Ú. v. EÚ L 60 I, 2.3.2018, s. 1.), iba v prípade, že zákazník je spotrebiteľ v zmysle článku 2 bodu 12 uvedeného nariadenia.“

3. V prílohe I k smernici 2009/22/ES sa dopĺňa tento bod:

„16. Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2018/302 z 28. februára 2018 o riešení neodôvodneného geografického blokovania a iných foriem diskriminácie z dôvodu štátnej príslušnosti, miesta bydliska alebo sídla zákazníkov na vnútornom trhu, ktorým sa menia nariadenia (ES) č. 2006/2004 a (EÚ) 2017/2394 a smernica 2009/22/ES (Ú. v. EÚ L 60 I, 2.3.2018, s. 1.).“

Článok 11

Záverečné ustanovenia

1. Toto nariadenie nadobúda účinnosť dvadsiatym dňom po jeho uverejnení v *Úradnom vestníku Európskej únie*.

Uplatňuje sa od 3. decembra 2018.

2. Článok 6 sa však uplatňuje na ustanovenia dohôd uzavretých pred 2. marcom 2018, ktoré sú v súlade s článkom 101 ZFEÚ a s akýmikoľvek rovnocennými pravidlami vnútroštátneho práva v oblasti hospodárskej súťaže, od 23. marca 2020.

Toto nariadenie je záväzné v celom rozsahu a priamo uplatniteľné vo všetkých členských štátoch.

V Bruseli 28. februára 2018

Za Európsky parlament
predsedníčka
L. PAVLOVA

Za Radu
predseda
A. TAJANI

Vyhlásenie Komisie

Komisia berie na vedomie znenie článku 9, na ktorom sa dohodli Európsky parlament a Rada.

Komisia bez toho, aby bolo dotknuté jej právo na iniciatívu v zmysle zmluvy, v tejto súvislosti vyhlasuje, že v súlade s článkom 9 vo svojom prvom hodnotení tohto nariadenia, ktoré vypracuje do dvoch rokov od nadobudnutia účinnosti nariadenia, podrobne vyhodnotí spôsob, ktorým sa nariadenie vykonáva a prispieva k účinnému fungovaniu vnútorného trhu. Zohľadní pritom rastúce očakávania spotrebiteľov, najmä tých, ktorí nemajú prístup k službám chráneným autorským právom.

V rámci tohto hodnotenia Komisia vypracuje aj podrobnú analýzu uskutočniteľnosti a možných nákladov a prínosov vyplývajúcich z akejkoľvek zmeny v rozsahu pôsobnosti tohto nariadenia, najmä pokiaľ ide o možné vyňatie elektronicky dodávaných služieb, ktorých hlavnou charakteristickou črtou je poskytovanie prístupu k dielam chráneným autorským právom alebo k iným predmetom ochrany či ich využívanie, z rozsahu pôsobnosti článku 4 ods. 1 písm. b), ak má obchodník pre príslušné územie požadované práva, pričom náležite zohľadní dôsledky akéhokoľvek rozšírenia rozsahu pôsobnosti nariadenia na spotrebiteľov a podniky a na dotknuté sektory, a to v celej Európskej únii. Komisia takisto dôkladne zanalyzuje, či by sa v iných sektoroch, vrátane tých, na ktoré sa nevzťahuje smernica 2006/123/ES a ktoré sú takisto vyňaté z rozsahu pôsobnosti uvedeného nariadenia podľa jeho článku 1 ods. 3, ako sú služby v oblasti dopravy a audiovizuálne služby, mali odstrániť zostávajúce neopodstatnené obmedzenia založené na štátnej príslušnosti, mieste bydliska alebo sídla.

Ak Komisia vo svojom hodnotení dospeje k záveru, že rozsah pôsobnosti nariadenia by sa mal zmeniť, priloží k nemu zodpovedajúci legislatívny návrh.

ISSN 1977-0790 (elektronické vydanie)
ISSN 1725-5147 (papierové vydanie)

Úrad pre vydávanie publikácií Európskej únie
2985 Luxemburg
LUXEMBURSKO

SK